

Jeg skal i den forbindelse henvise til en folkeafstemning, der for nylig er afholdt i Schweiz, hvor der var et stort ja til en asylstramning. Forslaget var blot et enkelt element i en udlændingelovgivning, som gik på, at det blev muligt hurtigt at fængsle illegale indvandrere og asylsøgere eller indskrænke deres muligheder for at bevæge sig frit rundt i landet.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg lagde mærke til, at fru Pia Kjærsgaard fuldstændig koldblodigt sagde, at hun forudså konfrontationer mellem flygtningene og lokalbefolkningen, når det nu blev fastslået, at de pågældende personer skulle blive her og integreres i det øvrige samfund.

Jeg synes, man skal være meget forsigtig med den slags udtalelser, og jeg synes også, at man skal lægge mærke til, at netop de bosniske flygtninge har været årsag til, at der overalt i landet er blevet oprettet støttegrupper, venskabsgrupper, kontaktgrupper og samarbejdsorganer mellem lokalbefolkningen og de bosniske flygtninge. Det er i meget høj grad meldingerne fra de grupper af danskere, der har beskæftiget sig med flygtningenes forhold, som har gjort, at vi herinde har været interesseret i at ændre på lovgivningen, så de bosniske flygtninge fik noget fornuftigt at lave og ikke var tvunget til at sidde uvirksomme på centrene.

Så fru Pia Kjærsgaard skal ikke komme og opfordre den danske befolkning til konfrontationer og uro, når det faktisk har vist sig, at der har været en stor vilje og en stor imødekommenhed fra den danske befolknings side over for at acceptere de bosniske krigsflygtninge.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det, der kalder mig herop, er fru Pia Kjærsgaards bemærkninger om, hvorvidt Venstre tør lægge underskrifter til en folkeafstemning.

Jeg vil godt spørge fru Pia Kjærsgaard: Hvad skulle en folkeafstemning nytte? Hvis en folkeafstemning medførte, at 30 pct. af befolkningen sagde nej til den lov, som vi altså stemmer imod i dag, hvad havde vi så opnået? Vi havde jo ikke opnået, at asylsagsbehandlingen stoppes, og det tror jeg at fru Pia Kjærsgaard fejlagtigt går ud fra. Vi stopper ikke udlændingeloven. Vi stopper kun denne lov.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg er såmænd helt med på, at det er denne lov, det drejer sig om, og fru Birthe Rønn Hornbech, som har tordnet imod dette lovforslag, lige fra fru Birthe Rønn Hornbech selv på et tidligere tidspunkt en eller anden morgen uforvarende kom til at høre om det i radioavisen, burde faktisk også være med til at tage konsekvensen af sine egne udtalelser og sende det ud til en folkeafstemning.

Så kunne det jo være, at det forslag, som V, K og Z har fremsat om at forlænge den midlertidige opholdstilladelse, i stedet kunne komme til at gælde.

Fru Elisabeth Arnold hidser sig sådan med jævne mellemrum op her fra talerstolen; vi så det også over for hr. Helge Adam Møller før. Jeg kunne godt på samme måde hidse mig op over for fru Elisabeth Arnold og sige, at jeg aldrig nogen sinde har sagt det, som fru Elisabeth Arnold siger, nemlig at jeg skulle have opfordret til uro. Aldeles ikke! Jeg må fuldstændig tage afstand fra den argumentation fra fru Elisabeth Arnold, som kom her fra talerstolen.

Det har jeg ikke gjort, og det vil jeg ikke drømme om at gøre, men jeg vil ikke undlade at sige, at de praktiske konsekvenser, som man overhovedet ikke har taget stilling til i dette lovforslag, f.eks. hvor man vil skaffe boliger til de 18.000 bosniere, kan skabe uro ude i samfundet. Det var det, jeg påpegede.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Hvis Venstre skal gå med til en folkeafstemning, skal den også kunne føre til noget. Det, vi er mest imod ved dette lovforslag, er, som jeg sagde fra starten, det, der ikke står i det, nemlig at regeringen har besluttet, at 12.000–18.000 bosniere skal ind i asylsagsbehandlingen, men det kan vi desværre ikke sætte en stopper for ved en folkeafstemning.

Elisabeth Arnold (RV):

Igenom de mange asylcentre rundt omkring i landet, som er oprettet i medfør af loven om midlertidig opholdstilladelse til flygtninge fra det tidligere Jugoslavien, er der to gange i år gået et lettelsens suk.

Første gang var før sommerferien, hvor det blev klart, at Folketinget agtede at overholde loven fra 1992, ifølge hvilken en asylsagsbehandling maksimalt kunne udskydes i 2 år.